

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 415/2025
03.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Дијане Јанковић, Милене Рашић, Мирољуба Томића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Машом Денић, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног АА, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу К 164/23 од 16.08.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 199/24 од 09.12.2024. године, у седници већа одржаној 03.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Брусу К 164/23 од 16.08.2024. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 199/24 од 09.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брусу К 164/23 од 16.08.2024. године окривљени АА оглашен је кривим због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од пет месеци, која ће се извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује без примене мере електронског надзора и уз упозорење да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, изузев у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати износ од 22.623,00 динара, таксативно наведених у изреци пресуде, у року од 15 дана по правноснажности пресуде, док је оштећена ББ ради остваривања имовинскоправног захтева упућена на парницу.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 199/24 од 09.12.2024. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени АА, због повреде закона у погледу изречене казне, са предлогом

да Врховни суд „уважи разлоге захтева“ и донесе одлуку којом ће укинути или преиначити пресуде нижестепених судова.

Врховни суд је у седници већа размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног АА је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Врховни јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а одредбом става 3. истог члана прописано је да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости искључиво преко браниоца. Из цитираних законских одредби јасно произлази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени АА лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни суд исти оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић